Jelöljük a körszeletet határoló kört és egyenest k-val, illetve e-vel, a két érintő kört k_1-gyel, k_2-vel, a körök középpontját O-val, O_1-gyel és O_2-vel.

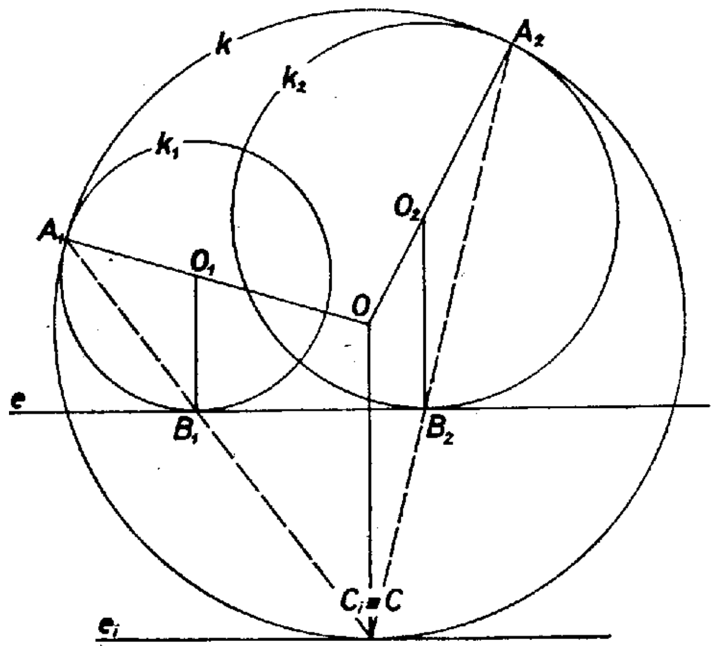

A következő megállapítások az $i = 1$ és $i = 2$ értékekre egyaránt érvényesek lesznek. Mivel k_i belülről érinti k-t A_i-ben, O az A_iO_i, félegyenesen van. Mivel k_i érinti e-t B_i-ben, O_iB_i, merőleges e-re.

Tekintsük azt az A_i centrumú nagyítást, mely O_i-t O-ba viszi. Jelöljük B_i pont megfelelőjét C_i-vel, az e egyenesét pedig e_i-vel. Mivel ez a nagyítás k_i-t k-ba viszi, C_i a k kör pontja, és e_i a k e-vel párhuzamos érintője. A k körnek csak két, e-vel párhuzamos érintője van, ezek közül e_i csak az lehet, amelyik e-nek a körszelettel ellentétes oldalán van, hiszen a nagyítás miatt e elválasztja A_i-t e_i-től. Tehát az e_i egyenes helyzete nem függ k_i megválasztásától, így nem függ attól a C_i pont helyzete sem: C_i azonos azzal a C ponttal, amelyben k-nak az e-re merőleges ármérője metszi k-nak a körszelethez nem tartozó ívét. Mivel A_1B_1 is, A_2B_2 is átmegy ezen a C ponton, C egyben e két egyenes metszéspontja, (ha k_1 nem azonos k_2-vel, a két egyenesnek más közös pontja nem lehet), ezzel a feladat állítását bebizonyítottuk.

Megjegyzés. Ha nagyítás helyett az $A_iB_iO_i$, A_iC_iO háromszögek hasonlóságát használjuk, külön kell foglalkozni azzal az esettel, amikor A_iB_i átmérő k_i-ben.